

Notitie

Den Haag, 31 mei 2024

Kenmerk N-24-026
Onderwerp VNCI Reactie Consultatie Wijziging van de Wet milieubeheer voor een nationale circulaire plastic norm

Inleiding

De Koninklijke Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie (VNCI) heeft kennisgenomen van het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet milieubeheer voor een nationale circulaire plastic norm (NCPN) en maakt hierbij graag gebruik van de geboden gelegenheid om daarop te reageren.

De VNCI hecht eraan op te merken dat meerdere onderdelen van het wetsvoorstel, waaronder de exacte afbakening van de reikwijdte van de verplichtingen en de hoogte van het verplichte minimumaandeel circulaire polymeren, nog nader moeten worden uitgewerkt in een AMvB, die pas later voor internetconsultatie zal worden aangeboden. Het gevolg is dat de exacte reikwijdte en impact van het wetsvoorstel om dit moment nog niet goed kan worden beoordeeld.

Hoofdlijn reactie VNCI

De VNCI en onze leden staan in principe positief tegenover de invoering van een circulaire plastic norm. Normering draagt bij aan het creëren van markt vraag naar duurzame circulaire producten en kan de beschikbaarheid en betaalbaarheid van alternatieven voor fossiele koolstofbronnen stimuleren. De norm moet dan op een goede manier worden ontworpen en geïmplementeerd. Een nationale norm, zoals voorgesteld, kan alleen effectief en efficiënt zijn als deze wordt voorzien van passend flankerend beleid.

Zet in op het creëren van een markt voor circulaire plastics

Het stimuleren van circulaire producten door middel van vraagprikkel vormt een belangrijke voorwaarde bij de besluitvorming over investeringen in productiecapaciteit voor recycling en productie van duurzame chemische bouwstenen. Stimuleren van markt vraag naar duurzame producten is bovendien meer doelgericht en effectiever dan ontmoediging van de inzet van fossiele grondstoffen via een polymeerheffing zoals onderzocht in het Interdepartementaal Beleidsonderzoek Klimaat (IBO Klimaat 2023)¹ en zoals voorgesteld in de budgettaire bijlage hoofdlijnenakkoord 2024.²

- 1 -

¹ [Schерpe doelen, scherpe keuzes: IBO aanvullend normerend en beprijzend nationaal klimaatbeleid voor 2030 en 2050](#)

² [Budgettaire bijlage hoofdlijnenakkoord](#)

Zet in op een Europese markt die past bij de omvang van de Nederlandse chemie

De voorgestelde inzet op een combinatie van zowel mechanisch als chemisch recycleert én biogebaseerde polymeren is in onze ogen een positieve afwijking van het huidige Europese wetgevingstraject. Het is ook in lijn met de bredere aanpak in de EU voor duurzame koolstof in de chemie zoals bepleit in het door de Nederlandse overheid geïnitieerde Joint statement³ dat we als VNCI ondersteunen. Verduurzaming van producten kan op deze wijze een bijdrage leveren aan de klimaataanpak, circulariteit en het vergroten van de strategische autonomie.

Nationaal kan, mits in vooruitlopend op een Europese norm...

Een circulaire plastic norm zou volgens de VNCI bij voorkeur moeten worden ingevoerd op Europees productniveau om te voorkomen dat een ongelijk speelveld ontstaat voor partijen uit de plastic keten in Nederland. De nationale norm zou in onze ogen slechts vooruit moeten lopen op een Europese normering en deze moeten aanjagen. We zijn geen voorstander van langdurig nationaal afwijkend beleid.

... en voorzien van flankerend beleid om wegleg te voorkomen en nationale circulaire ketens op te bouwen.

Een nationale norm kan in onze ogen alleen ingevoerd worden als gelijktijdig ook een passend pakket aan flankerende beleidsmaatregelen wordt getroffen. In het licht van de beoogde doelen van de norm zoals benoemd in het Memorie van Toelichting (MvT): (i) substitutie van fossiele polymeren, (ii) CO₂-reductie en (iii) versneld sluiten van productieketens in Nederland, zijn naar onze mening ten opzichte van de huidige vormgeving op in ieder geval twee vlakken additionele maatregelen vereist:

1. Minimaliseren van weglekeffecten die ontstaan door de hogere productiekosten voor deel en -eindproducten met een aandeel circulaire polymeren via financiële instrumenten als SDE++ subsidies of het gebruik van 'Contracts for Difference'⁴.
2. Maatregelen gericht op het stimuleren van investeringen in productiecapaciteit voor biogebaseerde polymeren en recycleert in Nederland die daarnaast leiden tot de vermindering van de verbranding van Nederlands plastic houdend afval.

Dit standpunt zal hierna nader worden toegelicht.

³ [Nederland pleit in Europa voor regels rondom duurzame koolstof chemische industrie](#)

⁴ [Start of the carbon contracts for difference funding programme](#)

Normering via Europese wetgeving versus een nationale norm

Het *Nationaal Programma Circulaire Economie* (NPCE) benoemt 4 circulariteitsknoppen als strategieën om te komen tot circulariteit. Minstens drie van deze strategieën zijn gelinkt aan het ontwerp van producten: grondstoffen substitutie, levensduurverlenging en hoogwaardige verwerking. Dit maakt productregelgeving, dat een Europese aangelegenheid is, tot het meest logische aangrijpingspunt voor circulariteitsmaatregelen. Bovendien gaat het in de praktijk bijna altijd om internationaal georganiseerde productieketens.

In dit verband is van belang dat er Europese wetgeving in voorbereiding is over verplichte minimum aandelen recycalaat in producten⁵. Met name via de uitwerking van de Eco-design for Sustainable Products Regulation (ESPR) kunnen ontwerpisen aan het merendeel van de producten op de Europese markt worden opgelegd. Dit heeft als voordeel dat deze eisen gelden voor alle producten die bedrijven binnen eenzelfde productgroep op de Europese markt afzetten. Daarmee ontstaat een gelijk speelveld voor bedrijven binnen een keten, tussen EU-landen onderling en tussen producten afkomstig binnen of van buiten de EU.

Met de voorgestelde nationale norm wil Nederland bewust voorlopen op aangekondigde Europese wetgeving die een verplichte minimumaandeel recycalaat in producten vereist. Dit biedt de mogelijkheid om een set aan maatregelen en een methodiek te ontwikkelen die als voorbeeld kan dienen voor de invulling van een Europese aanpak.

De VNCI is van mening dat – onder de juiste randvoorwaarden – nationaal beginnen een kans zijn voor Nederlandse bedrijven. Dan is het wel noodzakelijk dat maatregelen worden genomen a) ter voorkoming van weglekeffecten in de koolstofketen, en b) ter stimulering van het opbouwen van een duurzame plastic keten in Nederland. Op die manier kan de Nederlandse industrie een goede positie opbouwen en daadwerkelijk koploper zijn op het moment dat de substitutedoelstellingen in Europese producten geëffectueerd worden.

Additionele maatregel 1: Minimaliseren van de weglekeffecten

De voorgestelde normering wordt neergelegd bij partijen die in Nederland polymeren verwerken tot deel-of eindproducten. Tegelijkertijd is de import van gelijksoortige producten uit het buitenland is vrijgesteld van deze verplichting. In het MvT wordt meermaals bevestigd dat invoering van de norm leidt tot meerkosten die hoofdzakelijk bij

---

⁵ Europees productbeleid als onderdeel van de Green Deal en het Circular Economy Action Plan is o.a. - 3 - reeds vastgesteld voor Packaging & Packaging Waste Regulation (PPWR) en Single Use Plastics (SUP) en de Eco-design for Sustainable Products Regulation (ESPR) en is voorgesteld voor End-of-Life Vehicles Regulation (ELV), Construction Products Regulation (CPR) en Circular Textiles.

de verwerkers terechtkomen en die niet of niet volledig kunnen worden doorbelast.^{6 7 8} TNO en CE Delft hebben ingeschat dit kan leiden tot significante weglekeffecten van productie naar het buitenland in de ordegrrootte van 5-18% met uitschieters tot 36%.⁹

De VNCI is van mening dat voor het laten slagen van de norm en realiseren van de beoogde effecten het uitgangspunt moet zijn dat de kans op deze weglekeffecten moeten worden geminimaliseerd. De stimulerende maatregelen die worden bekostigd uit het Klimaatfonds zijn, zoals nu is voorzien¹⁰, niet gericht op het afdekken van de risico's als gevolg van het onvolledig kunnen doorbelasten van de hogere productiekosten in de afzetmarkt voor deel- en eindproducten.

Denkbare instrumenten die het risico op meerkosten (en -opbrengsten) ten opzichte van conventionele productie afdekken zijn OPEX-subsidies, zoals de SDE++ of een 'Contracts for Difference' model naar voorbeeld van Duitsland. Compensatie moet plaatsvinden daar waar deze meerkosten worden gemaakt. In combinatie met het handelssysteem op basis van Circulaire Plastic Eenheden (CPE's) kan ervoor worden gezorgd dat de gelden die zijn gemoeid met deze maatregel zoveel mogelijk in Nederland blijven en op deze manier verdere investeringen in ons land aanjagen. Dit kan bijvoorbeeld worden ingevuld via een ingroeimodel door subsidie voor de eerste paar jaar te leggen bij de CPE's en zo het verschil met primair fossiele producten klein te maken. Dit kan worden afgebouwd in de tijd totdat er een competitiever (Europese) markt is. Daar zijn dan wel grote subsidiebijdragen voor nodig.

Daarnaast roept de VNCI de overheid op om de vrijstelling van import op deel- en eindproducten te heroverwegen en te onderzoeken welke restricties in welke vorm wél mogelijk zijn. Dit is immers een belangrijk oorzaak voor de genoemde weglekeffecten. Bovendien zal een grenscorrectie naar verwachting – in lijn met de CBAM in het ETS – ook onderdeel uitmaken van toekomstige Europese wetgeving.

---

⁶ MvT (p.15): 'Met deze nationale wetgeving is er risico op een ongelijk speelveld op de Nederlandse markt. Afnemers op de Nederlandse markt kunnen er immers voor kiezen om hun deel- en eindproducten voortaan te importeren' en vervolgens 'De norm uit dit wetsvoorstel zou indirect kunnen worden aangemerkt als mogelijke belemmering van het vrij verkeer van goederen.'

⁷ MvT (p.15): 'Er is voornog geen mogelijkheid om restricties op te leggen aan de import van plastic deel- en eindproducten.'

⁸ MvT (p.22): 'De productiekosten voor verwerkers nemen toe met de invoering van deze verplichting. Ten eerste zijn er de meerkosten voor het toepassen van duurder recycleat en biogebaseerde polymeren.'

⁹ CE Delft/TNO Plasticnorm Quickscan economische effecten

¹⁰ MvT (p.22): 'Daartegenover staan stimulerende maatregelen uit het klimaatfonds. Het kabinet heeft 4 - in totaal € 267 miljoen gereserveerd. Die gelden zijn bestemd voor opschalen van recyclingcapaciteit (investeringsubsidies), financiële ondersteuning van verwerkers bij omschakeling en faciliteren van kennisoverdracht.'

Additionele maatregel 2: Versterken nationale circulaire plastic keten

In de onderbouwing voor de invoering van een nationale plastic norm wordt gesteld dat deze ertoe leidt dat er versneld zal worden geïnvesteerd in productiecapaciteit van recyclelaet en biogebaseerde polymeren en dat dit voorlopen kan resulteren in een voordeel en/of goede uitgangspositie voor de Nederlandse verwerkers.^{11 12 13 14} Het is uit het MvT niet concreet op te maken wat precies wordt bedoeld met de gebruikte kwalitatieve criteria die je zou kunnen scharen onder ‘first-mover advantage’. Naast mogelijke voordelen zijn er zeker ook nadelen verbonden aan voorlopen zoals benoemd in het MvT^{15 16}. De realiteit is dat *first movers* en bedrijven met *first of a kind* technologieën vaak worstelen om te overleven nadat er is geïnvesteerd in industriële verwerkingscapaciteit.

De VNCI vraagt om zowel de voor- als nadelen van “first mover/first of a kind” te concretiseren en mee te nemen in scenario’s voor zowel kwantitatieve vervolgonderzoeken naar de economische impact, als in de beleidsmatige aanpak met maatregelen voor beheersing van deze risico’s voor partijen in de plastic keten.

Om de nationale keten te versterken en circulair te maken is een meer geïntegreerde beleidsaanpak nodig gericht op betere beschikbaarheid van circulaire polymeren. Parallel dient ook de productie hiervan te worden gestimuleerd en waarborgen ingebouwd dat dit leidt tot vermindering van de hoeveelheid recyclebaar plastic houdend afval in Nederland. Ook deze business cases dienen rendabel te zijn, ook om te zorgen dat de verplichting niet enkel wordt ingevuld met geïmporteerde elders geproduceerde circulaire polymeren. Het risico bestaat anders dat je een verschuiving krijgt door aantrekken van reeds op de markt

---

¹¹ MvT (p.3): ‘Naast CO2-reductie zorgt het voorgestelde wetsvoorstel voor minder afhankelijkheid van fossiele grondstoffen, ondersteuning van de Nederlandse plastic sorteer- en recyclingindustrie en zal er ook minder zwerfafval in het milieu belanden.’

¹² MvT (p.3): ‘Een toenemende vraag naar circulair plastic draagt er immers aan bij dat producenten versneld investeren in productiecapaciteit van recyclelaet en biogebaseerde polymeren. Daardoor kan de kostprijsstijging voor de toepassing van recyclelaet en biogebaseerde polymeren worden verminderd en kan circulair plastic beter concurreren met virgin plastic.’ en ‘Door circulair plastic nationaal tijdig op te schalen en productieketens in Nederland versneld te sluiten, kan de Nederlandse chemische industrie de toenemende Europese en mondiale vraag naar circulaire plastics bedienen.’

¹³ MvT (p.4): ‘De Nederlandse verwerkers die naar aanleiding van nationale circulaire plastic maatregelen de transitie naar circulair plastic hebben gemaakt, hebben dan juist een voordeel omdat ze in staat zijn om naast de Nederlandse markt ook de Europese markt te bedienen.’

¹⁴ MvT (p.14): ‘Tevens zal met deze nationale norm momentum ontstaan om de Nederlandse recyclecapaciteit versneld op te schalen en in 2030 klaar te zijn om een Europese vraag naar circulaire producten te kunnen bedienen.’

¹⁵ MvT p.4: ‘De mate waarin de maatregelen negatief kunnen uitwerken voor Nederlandse ondernemingen is sterk afhankelijk van het tempo waarin Europese verplichtingen voor een minimumaandeel recyclelaet en biogebaseerd plastic worden ingevoerd.’

¹⁶ MvT (p.14): ‘Tot slot is het onzeker vanaf wanneer de Europese verplichtingen van kracht worden. Hoewel het duidelijk is dat Europese wetgeving voor het toepassen van recyclelaet in voorbereiding is, is er nog veel onzekerheid over de ambitie, de reikwijdte en de timing van de circulaire verplichtingen.’

beschikbare goedkopere circulaire polymeren, zonder substitutie-effect van de productie ervan in Nederland.

Een overgrote meerderheid van de verwerkers geeft aan dat ze in sterke mate afhankelijk zullen zijn van chemisch recyclaat, aangevuld met biogebaseerde polymeren, om te kunnen voldoen aan de norm.¹⁷ Zeker in de wetenschap dat vooralsnog alleen post-consumer recyclaat onder de regeling zal vallen, is het niet vanzelfsprekend dat voldoende circulaire polymeren ingezet zal kunnen worden. Voor opschaling vanuit de chemie zijn passende regelingen nodig als de DEI XL en de NIKI, mits deze in opzet en voorwaarden voldoende aansluiten op wat nodig is voor investeringen in chemische recycling.

Het is daarnaast cruciaal dat de massabalans benadering mag worden toegepast in de doelstellingen voor de norm, de systematiek voor CPE's en bij UPV's. Uiteraard moet hier aansluiting zijn tussen de Europese afspraken zoals voorgesteld voor de PPWR (fuel-use exempt, geen book & claim, beperking van credit transfer) en de nationale aanpak. Ook een meer voorspelbaar, sneller en beter uitvoerbaar proces voor verkrijging van de eindeafvalstatus is nodig om tijdig en voldoende 'feedstock' voor circulaire polymeren beschikbaar te kunnen maken.

De VNCI is van mening dat de huidige opzet van de maatregel zonder aanvullend beleid onvoldoende zal leiden tot investeringen die het Nederlandse aanbod van recyclaat en biogebaseerde polymeren vergroten. Daarom vragen we om aanvullend stimulerend beleid om investeringen in het vergroten van de beschikbaarheid van alternatieve koolstofbronnen te ondersteunen. Ook is de massabalans benadering cruciaal om de beschikbaarheid van alternatieven te vergroten.

Samenhang tussen nationale norm en Europese aanpak

De nationale plastic norm kan niet worden losgezien van de Europese aanpak voor productwetgeving zoals ook expliciet gesteld in het MvT¹⁸.

De VNCI onderschrijft ten zeerste de wens om te komen tot overkoepelend Europese wet- en regelgeving in lijn met het recente – breed door andere EU lidstaten gesteunde – Joint Statement over een Sustainable Carbon Policy Package for the Chemical Industry.

De VNCI constateert wel een aantal onduidelijkheden op het gebied van de samenhang tussen beide. Er wordt gesteld dat daar waar Europese productnormen die een minimumaandeel recyclaat voorschrijven reeds van kracht zijn, geldt dat de nationale norm hoger mag zijn dan de Europese verplichtingen en dat indien de nationale norm lager

- 6 -

¹⁷ Studie Gevolgen nationale norm circulaire plastics (Partners for Innovation 2023) in opdracht van IenW

¹⁸ MvT (p.14): Alinea's Relevante EU-regelgeving/Europese productwetgeving en Verhouding norm en in voorbereiding zijnde EU-regelgeving

ligt dan Europese normen, de hoogste, en in dit geval de Europese norm geldt.¹⁹ De nationale norm betreft echter een verplichting op jaarvolume verwerkte polymeren en geen recycled content eis op product(groep)niveau. Het aangrijpingspunt en de normadressant zijn hier verschillend. Daarmee zijn de normen niet eenduidig verenigbaar.

Er wordt vermeld dat bij de evaluatie in 2029 wordt bepaald wat de hoogte van de jaarverplichting na 2030 moet zijn. Dit impliceert dat de norm blijft bestaan ook als een belangrijk deel van de Europese productwetgeving met recycled content verplichtingen die nu nog in de maak is al actief zal zijn. De VNCI vraagt de overheid om de gedachte samenhang tussen de norm en EU-productbeleid nader uit te werken waarbij in ieder geval wordt gekeken naar:

- i. bovengenoemde geconstateerde onverenigbaarheid van beide type wetgeving
- ii. de wenselijkheid en meerwaarde van een parallelle nationale norm op het moment dat steeds meer EU-productbeleid actief is (dus ook na 2030 als het argument van voorlopen niet langer opgaat) en beter inzicht hoe de overheid gaat zorgen voor onderlinge aansluiting
- iii. wenselijkheid en houdbaarheid van een nationaal handelssysteem in CPE's binnen een Europese markt

Overige punten

In aanvulling op bovenstaande hoofdlijn heeft de VNCI een aantal op zichzelf staande opmerkingen.

Onderwerp	Opmerking
Doelgroep	Het Mvt ²⁰ stelt dat bij het vaststellen van de jaarverplichting wordt uitgegaan van de situatie dat de helft van de deelproducten of eindproducten bestemd is voor de Nederlandse markt, de zogenaamde 'forfaitaire norm'. Nog afgezien van het feit dat de onderbouwing van dit uitgangspunt vrij arbitrair is, kan het aandeel van de deelproducten of eindproducten dat bestemd is voor de Nederlandse markt sterk fluctueren als gevolg van

¹⁹ MvT (p15.): Daar waar Europese productnormen die een minimumaandeel recycelaat voorschrijven reeds van kracht zijn, geldt dat de nationale norm hoger mag zijn dan de Europese verplichtingen indien daar juridisch ruimte voor is en dat ten goede komt aan de bescherming van het milieu. Indien de nationale norm lager ligt dan Europese normen, geldt de hoogste, en in dit geval de Europese, norm.

²⁰ MvT (p.6): Bij het berekenen van effectdoelen van de norm is de aanname steeds dat 50 procent van het volume dat in Nederland wordt verwerkt ook in Nederland wordt afgezet. Deze aanname is gebaseerd op gegevens afkomstig van de Federatie Nederlandse Rubber- en Kunststofindustrie (NRK). Het is echter niet goed te controleren of in deel- of eindproducten verwerkte polymeren in Nederland zijn afgezet. In de uitvoering is de afzet op de Nederlandse markt dus niet controleerbaar en handhaafbaar en daarmee niet fraudebestendig. Het wetsvoorstel regelt daarom dat er een minimumaandeel circulaire polymeren moet worden verwerkt in de helft van het totale in Nederland verwerkte volume aan polymeren. Dit wordt aangeduid als een 'forfaitaire norm'.

Onderwerp	Opmerking
	marktontwikkelingen, maar ook als gevolg van de werking van de norm zelf. Het moet duidelijk zijn hoe de overheid dit monitort en hierop bijstuurt.
Reikwijdte	In het MvT ²¹ wordt een afweging gemaakt welke polymeertypen onder de norm moeten vallen. Eenzelfde kan worden gehanteerd voor toepassingen waarbij inzet van recyclelaaf of biogebaseerde polymeren binnen de huidige wetgeving niet is toegestaan. Deze toepassingen zouden buiten de norm moeten vallen vanwege gebrek aan handelingsperspectief voor verwerkers.
Economische impact	De quikscan naar de economische effecten kent een grote mate van onzekerheden die resulteert in een grote bandbreedte aan wegleffecten en CO ₂ -reductie. De VNCI acht een vervolganalyse noodzakelijk, waarbij de aanbevelingen van de onderzoekers zelf worden meegenomen ²² en waarbij ook wordt gekeken naar scenario's waarin circulaire polymeren onvoldoende beschikbaar zijn als gevolg van Europese ontwikkelingen of een gebrek aan (nationale) productiecapaciteit. Daarnaast is ook een speelveldtoets gewenst waarbij veel meer wordt gekeken op bedrijfsmatig niveau en gericht per type toepassing.
Jaarverplichting	Het MvT ²³ is niet volkomen duidelijk in hoe de norm dient te worden geïnterpreteerd. Indien wordt gerekend met de polymeertypen die normplichtig zijn, rekening houdend met de forfaitaire waarde en autonome ontwikkelingen, dan kom je op jaarverplichtingen uit die onder het huidige niveau van gebruik van circulaire polymeren ligt.
Handelssysteem	Het handelssysteem moet voldoende robuust en no regret zijn. De drie alternatieven, mechanisch recyclelaaf, chemisch recyclelaaf en biogebaseerde polymeren, zijn onderling niet eenduidig vergelijkbaar. Het handelssysteem zal recht moeten doen aan de bijdragen die de drie types kunnen leveren om de gewenste transitie te bevorderen. Naast zaken als milieu-footprint en materiaalrendement moet ook worden gekeken naar kwaliteit en voor welke type toepassingen primair fossiele grondstoffen kunnen worden vervangen door circulaire polymeren.

²¹ MvT (p.7): Voor sommige polymeertypen of polymeertoepassingen geldt dat de norm niet zorgt voor substitutie en/of CO₂ reductie omdat er op dit moment onvoldoende recyclelaaf of biogebaseerd alternatieven beschikbaar zijn. Deze polymeertypen vallen buiten de norm omdat de norm dan niet zorgt voor milieuwinst, maar wel voor een kostprijsstijging en daaraan verbonden negatieve economische effecten. Dat komt omdat de verwerker genoodzaakt is om CPE's in te kopen om aan de verplichting te 8 - kunnen voldoen, zonder dat er milieuwinst zal worden behaald.

²² CE Delft en TNO Plastic norm Quickscan economische effecten Aanbevelingen (1)

²³ MvT (p.8-9): Alinea's over Polymeertypen die onder de norm vallen (positieve lijst) en Jaarverplichting

Onderwerp	Opmerking
Eisen aan recycalaat en biogebaseerde polymeren	<p>Het is niet duidelijk of en welke eisen gelden voor de verschillende vormen van mechanisch en chemisch recycalaat. Indien hier eisen aan worden gesteld dan is het zinvol om deze te laten aansluiten op Europese eisen en geen afwijkende nationale invulling hieraan te geven. Er wordt tevens gesteld dat certificeringsschema's o.a. dienen te borgen dat import van laagwaardig recycalaat wordt tegengegaan. Het is niet duidelijk hoe laagwaardig is gedefinieerd en wat precies moet worden tegengegaan.</p> <p>Uitgangspunt moet zijn om gebruikt te maken van bestaande en door de markt geaccepteerde schema's en hier geen nieuwe nationale eisen of voorwaarden aan te verbinden.</p>

Graag verzoeken wij om deze punten mee te nemen in de voorzetting van de afstemming op het voorliggende wetsvoorstel.

-0-

De Koninklijke VNCI